

ZA ROMANTIKOU NA YUKON - 6.

Ášter¹/₂, 30 Á•erven 2020

Kluci p^Á™es den pracovali, aspo^Á se to pr^Áci sna^Á3/4ili naz^Á1/2vat. Do pr^Áice jezdili na dev^Áitou a v jednu u^Á3/4 byli zase zp^Áit. V^Á3/4dycky jsem z balkonu hl^Á-dala, kdy se vr^Át^Á- Alain, abych mu b^Á3/4ela naproti a sko^Áila mu do n^Áiru^Á•e. T^Ách p^Áir ho n^Á kdy bylo p^Á™-li^Á mnoho... Toulala jsem se po pl^Á3/4i, sed^Ála pod palmama vedle vily, zp^Á-vala si sv^Á© tramsk^Á© p^Á-divala se na modr^Á© mo^Á™e a vlny na n^Ám... Kluci mi navrhli, ^Á3/4e kdy^Á3/4 nem^Áim co d^Álat, mohu jim va^Á™it. Mysl^Á-m, ^Á3/4e velice f^Á©r za to, ^Á3/4e m^Á3/4ivili a poskytovali mi ubytov^Áin^Á-.

ALE â€” j^Ái se o va^Á™en^Á-

nikdy nezaj^Á-mala, tak^Á3/4e jsem jenom k^Á1/2vla, ^Á3/4e ano, ^Á3/4e pochopiteln^Á, a pokusila si vymyslet aspo^Á n^Áco, ne^Á3/4 nap^Á-^Áju urgentn^Á- dopis m^Áim^Á, aby mi poslala n^Á-jak^Á© svoje recepty! V^Á-te, jak by mi bylo trapn^Á© p^Á™iznat pravdu? Byla jsem p^Á™ekvapena ekonom^Ánosti, s jakou z^Ásadn^Á nic nevyhazovali, dokonce tvrdej chleba (teda v^Ákem tvrdej) namo^Áili pe^Áliv^Á do vody, zabalili do alobalu a v troub^Á znovu rozpekli. P^Á™esto k n^Áim obden chodila ukl^Á-ze^Áka, kter^Ái myla n^Áidob^Á- a prost^Á se starala o celou vilu. ^Á1/2ensk^Á pracovn^Á- s^Á-la byla velice levn^Ái. Navrhovala jsem kluk^Á-m, ^Á3/4e se ujmou sama Leilin^Á1/2ch pr^Áic^Á-, ale nikdo s t^Á-m nesouhlasil, a tak Leila z^Á stala a^Á3/4 do konce.

Nejobl^Á-ben^Á3/4j^Á3/4- ^Á•esk^Á©

j^Á-dlo byl pro v^Ájechny bramborov^Á1/2 gul^Á3/4i. Takov^Á© levn^Á© v^Áci dohromady a je to tak dobr^Á©. JeanMark v^Át^Áinou d^Álal francouzsk^Ái j^Á-dla, kter^Ái mn^Á osobn^Á moc nenadchla. Kishe, cibulovou pol^Á©vku, no a v^Ájechny ty potvory z mo^Á™e. Dal^Á3/4-probl^Á©m jsem m^Ála se ^Á3/4ehlen^Á-mâ€! Alain mi podal svoji ko^Ájili a po^Á3/4^Ádal, jestli bych mu ji mohla vy^Áehlit! Vy^Áehlit p^Áinskou ko^Ájili! Str^Áivila jsem nad t^Á-m celej jeden zoufalej den... kolikr^Áit jsem tu ko^Ájili proklela, kolikr^Áit ji hodila do kouta na zem, ale musela jsem. Nedok^Áizala bych ^Á™^Á-ct, ^Á3/4e takovou oby^Áejnou v^Ác neum^Á-m. Ve^Áer jsem Alainovi podala docela samoz^Á™ejm^Á perfektn^Á vy^Áehlenou ko^Ájili. Na^Áila jsem dopis z jednoho m^Áho dne, kter^Á1/2 jsem pos^Á-lala svoji p^Á™-telkyni do ^Á©eska. Vd^Á3/4-^Á-m j^Á- za to, ^Á3/4e aspo^Á n^Áco mi z t^Á© doby z^Á stalo. Svoj^Á- mamince jsem psala dopisy ka^Á3/4d^Á1/2 t^Á1/2den, ale jsou pry^Á•; kdy^Á3/4 jsem odj^Á-^Ád^Ála z Tunisu, tak m^Áima cht^Ála ud^Álat definitivn^Á- te^Áku za mou emigrac^Á- a v^Ájechny moje dopisy sp^Álila. Pro mne to je neuv^Á3/4™iteln^Á3/4i ^Ájkoda, nev^Á-m, jestli si p^Á™edstavovala, ^Á3/4e t^Á-m vyma^Á3/4e minulost.

Te^Á•

u^Á3/4 je po klidu, alespo^Á ^Á•^Áste^Á•n^Á. JeanMarc ^Ájel va^Á™it ve^Á•e^Á™i, pohodiv sv^Á©ho Balzaca; dneska va^Á™^Á-me po francouzsku. Alain se te^Á• rozhodl n^Áco spravovat, nev^Á-m co, ale d^Ál^Á to hluk, co^Á3/4 je nep^Á™^Á-jemn^Á©. P^Á jdu se pod^Á-vat, co JeanMark dne^Á3/4ka hodl^Á va^Á™it. Ono toti^Á3/4 ty moje p^Á™^Áitele nechat o samot^Á, znamen^Á3/4i taky naj^Á-t v kuchyni p^Áir velik^Á1/2ch o^Á3/4kliv^Á1/2ch slim^Á3/4k^Á-, jako t^Á™eba dneska, tak^Á3/4e se ob^Á3/4v^Áim, ^Á3/4e to bude dne^Áin^Á- ve^Á•e^Á™e... Saida a Jackie jsou moment^Áin^Á na p^Áir dn^Á-vzd^Áleni, tak jsme jen malinkat^Á rodina. Uvid^Á-me, jak Alain zvl^Áadne to opravov^Áin^Á- (nen^Á- to ^Áit^Ást^Á- m^Á-t doma elektroin^Á3/4en^Á1/2ry?), ale p^Á™esto n^Áim proud jede na 210 V, tak^Á3/4e sv^Á-t^Á-me jenom nap^Ál. Je^Áit^Á ^Á3/4e u^Á3/4 d^Á-kybohu sv^Á-t^Á-me, posledn^Á-ch p^Áir dn^Á- n^Áim ne^Ájel proud v^Á-bec.. Je po^Á™^Ád stra^Áin^Á horoko, i v noci..

Pokra^Á•uji dal^Á3/4- den,

datum nev^Á-m, ale brzy bude asi z^Á3/4^Á™^Á-, i kdy^Á3/4 tady to tak nevypad^Á3/4.

Dnes

je zase 30 â€” 35 stup^Á3/4- tepla, slun^Á-^Áko sv^Á-t^Á- jako bl^Á3/4zen a j^Ái jsem sama doma. Dneska se mi nechce ani k mo^Á™i. Tak le^Á3/4^Á-m na balkon^Á a za chv^Á-li p^Á jdu pod sprchu.

Jak

j sme byli minul^Á1/2 t^Á1/2den s Alainem nakupovat, tak ke mn^Á p^Á™^Ájel n^Á3/4jakej obchodn^Á-k a za^Áal mi vnucovat langusty. Dokonce donesl ko^Á3/4-k a jednu p^Ákn^Á velkou mi strkal a^Á3/4 p^Á™ed obli^Á•ej. Neza^Á™vala jsem, ale zbledla a couvla. Bylo to poprv^Á© v ^Á3/4ivot^Á, co jsem n^Áco tak ohavn^Á©ho vid^Ála! Alaina to pochopiteln^Á velice pobavilo a jednu tu stra^Álivou v^Ác dokonce koupil! A ono to nechutnalo tak hrozn^Á, jak to vypadaloâ€!

Kašd½

den k nĀjm chodĀ- podomnĀ- obchodnĀ-ci a nosĀ- Ājkeble a ryby a jĀi nevĀ-m co jeĀjtĀ'. PoslednĀ to byli takovĀ- divnĀ- tvorovĀ©, moĀTMĀjtĀ- jeĀ¼ci, byli kulatĀ- a kolem celĀ©ho tĀla mĀli ostny. Obdivovala jsem toho kluka, co je loupal, muselo to dost bolet, zvlĀĀjĀ¼ kdyĀ¼ jich dĀlal tolik. RozĀTMĀeĀ¼ou se noĀ¼em vejřĀĀ a vnitĀTMek se jĀ-. Jsou to takovĀi ĀervenĀi droboulinkĀi zrnĀ-Āka, kterĀi se pokapou citronem. Nemohu to jĀ-st - onehdy se to zaĀalo uĀ¼ rozĀTMĀ-zlĀ© hĀ½bat a pohybovat ostnami. Od tĀ© doby se na nĀ ani nedĀ-vĀjm, ale kluci je majĀ- moc rĀjdi. MajĀ- rĀjdi i Ājkeble a vĀjechny ty dalĀjĀ- potvory. Jsou to prostĀ Francouzi, jĀi jsem ani nevĀdĀla, jak se Ājkeble jĀ-.

ZatĀ-m

tedy zĀ-stĀjvĀjm tady, lenoĀjĀ-m, koukĀjm na moĀTMĀe, Ātu, uĀĀ-m se francouzsky (dennĀ) jednu lekci byl pĀvodnĀ- Āmysl), ale jak to teĀ vidĀ-m, v tom horku bude to tak jedna lekce tĀ½dnĀ! ChodĀ-m po terase a donekoneĀna si ĀTMĀ-kĀjm francouzskĀ© "R" a nosovky. Co znĀ- tak krĀjsnĀ z Āst Alaina, to nenĀ- zdaleka tak hezkĀ© v mĀ©m podĀjnĀ-. Kluci obĀas vezmou uĀebnici a opravĀ- mne nebo mi pĀTMĀedĀĀ-tajĀ-text.

TeĀ

jsem si ĀTMĀ-kala, Ā¼e bych mĀla nĀco uvaĀTMit, ale co? KdyĀ¼ doma nic nenĀ-? A nakupovat chodĀ-m jenom to, co vidĀ-m. S nikĀ½m se nedomluvĀ-m. VĀtĀjinou chodĀ-nakupovat se mnou Alain. Jednou Ājel se mnou stydlivĀ½ Christian, ale mĀjlem mne nechal opuĀjtĀnou v pĀli ulice a to Ājel metr ode mne a tvĀjĀTMil se, Ā¼e ke mnĀ nepatĀTMĀ-. A uĀ¼ nikdy jsem ho na nĀjkup nevytĀjhla.

ObĀas

jedeme na veĀeĀTMi do Carthage-Salammbó, kde bydlĀ- Saida. Vyrostla v neuvĀĀTMitelnĀ½ch podmĀ-nkĀjch! Ā½ije jich 15 lidĀ- ve dvou mĀ-stnostech bez oken, spĀ- na rohoĀ¼Ā-ch na zemi, mĀsto dveĀTMĀ- hadry. V IĀ©tĀ spĀ- vĀjichni venku. Tedy, ani se nedivĀ-m, v tom horku a vaĀTMĀ- se na otevĀTMĀ©m ohni za peĀlivĀ©ho dozoru mnoha koĀek a jednoho berana.

BabiĀka,

malebnĀ Arabka v Ājatech, kterĀ© nosĀ- Berberky z jihu, nemĀ-Ā¼e skoro vĀbec chodit. VĀtĀjinu dne prosedĀ- se zkĀTMĀ-Ā¼enĀ½ma nohama u ohniĀjtĀ a mĀj je od takovĀ©ho sezenĀ-naprosto zdeformovanĀ©.

Saidin

bratr nĀjs vĀ¼dycky s velkou radostĀ- vĀ-tĀi a Ā¼eny pĀTMĀipravujĀ- kuskus, tradiĀnĀ-arabskĀ© jĀ-dlo. KlukĀm to nĀjak nevadĀ-, ale jĀi vidĀ-m jeho ĀipinavĀ© ruce zaboĀTMĀenĀ© do mĀ-sy, ze kterĀ© mĀjme vĀjichni jĀ-st (talĀ-ĀTMĀe a IĀ¼Ā-ce nemajĀ-) a nedĀĀi mi to moc dobĀTMĀe. VĀtĀjinou se vymlouvĀjm, Ā¼e kuskus (speciĀlnĀ upravenĀi krupice s beranĀ-m masem) je pĀTMĀ-liĀi tĀĀ¼kĀ½ na mĀj Ā¼aludek. VĀjichni jedĀ- rukama a jako IĀ¼Ā-ci si pomĀjhajĀ- chlebem.

JeanMarc

a Christian odjĀ-Ā¼dĀ- na dovolenou domĀ do Francie, takĀ¼e zĀstaneme sami s Alainem. Ne Ā¼e by mi kluci vadili, ale bude to tak stejnĀ hezĀĀ-. JeĀjtĀ nevĀ-, na kdy budou mĀ-t letenku. Alain zĀ-stĀjvĀj se mnou, ĀTMĀ-kĀj Ā¼e se mĀ-Ā¼eme troĀjku podĀ-vat autĀ-Ākem po Tunisie...

JenĀ¼e â€“ pak najednou

pĀTMĀiĀjel dopis, kterĀ½ mne ĀpĀlnĀ vykolejil z normĀjnĀ-ho Ā¼ivota. ZaĀĀ-nal HamletovĀ½mi slovy: BĀ½t Āi nebĀ½t

Alena, Yukon